

INTERNATIONALE VAN OORLOGSTEGENSTANDERS (I.O.T.)

Vlaamse afdeling van de War Resisters' International

(Opnieuw) opgericht in 1965

*Bankrekening IBAN
BE85.0001.0565.3006
van Jean Verstraeten*

*2540 Hove (Belgium), maart 2005
Vredestraat 65
Tél. 00.32.(0)3.4557763
Email: verstraeten.jean@belgacom.net*

Longa vis est veritatis.

RECHT VAN ANTWOORD AAN DE LEDEN VAN DE VZW VREDESACTIE

In het nummer van januari/februari 2005 van uw magazine (een voortzetting van het door ons anno 1969 in 't leven geroepen tijdschrift Protest) staat het volgende te lezen:

“Het Forum voor Vredesactie ontstond formeel als organisatie in 1968 onder de naam Internationale van Oorlogstegenstanders (IOT). Zij sloot zich aan bij de War Resisters' International (WRI).”

Tot in de jaren negentig, gedurende meer dan tien jaar, verspreidden enkelen van uw voorgangers de flagrante leugen dat de IOT in 1971 ontstond. En zoals mensen dat doen die in de waan verkeren over voldoende macht te beschikken om uit hun duim te zuigen wat hen zint, lieten ze steeds na wat ze beweerden op enigerlei wijze te onderbouwen. Thans blijkt dat u een ander jaartal uit de lucht grijpt. De IOT zou “formeel als organisatie” (sic) ontstaan zijn in 1968. Dit strookt op geen enkele wijze met enige waarheid. In het genoemde jaar geschiedde hoegenaamd niets in de zin van wat u schrijft. Over wat in de jaren zestig dan wel gebeurde, kan ik moeilijk in enkele paragrafen iets melden. Toch poog ik het hieronder even.

Vóór 1965

Het Comité voor Geweldloze Vredesactie, waarvan de Vlaamse vleugel in januari 1971 in de Internationale van Oorlogstegenstanders opging, ontstond eind 1960 als het onthaalcomité van de Vredesmars San-Francisco/Moscou. Dit geschiedde nadat de Federale Unie, onze toenmalige wereldfederalistenbeweging, verscheidene personen en organisaties op een vergadering had uitgenodigd, met het oog op de vorming van zo'n comité.

De samenwerking tussen de genoemde verenigingen bleef ook na de Vredesmars uitstekend, maar ze bestonden verder apart en gaven apart berichten uit. De Federale Unie publiceerde het tijdschrift Arc-en-Ciel (en stuurde naar de Vlaamse leden mede het blad van de Wereldfederalisten Beweging Nederland) en het Comité voor Geweldloze Vredesactie zorgde gere-

geld voor “Maandelijks Berichten” (die niet steeds even maandelijks geschreven raakten). In 1965 kreeg Arc-en-Ciel een tegenhanger in het blad Regenboog, waarin geregeld ook berichten van of over de Internationale van Oorlogstegenstanders of de War Resisters’ International verschenen. Datzelfde jaar kwam, in de plaats van de Berichten van het Comité voor Geweldloze Vredesactie, een gezamenlijke uitgave van enkele vredesgroepjes, namelijk Geweldloze Weerbaarheid.

IOT

Reeds in 1963 (zie onder andere de brief die nationaal IRG/IOT-secretaris Jean Van Lierde op 24 september 1963 aan ondergetekende schreef) was er sprake van, het (tweetalige) Comité voor Geweldloze Vredesactie aan Vlaamse zijde als vleugel van de Belgische WRI-afdeling te laten verdergaan. Op de vergadering van dit comité de dato 14 februari 1964, in het Huis van de Vrede in de Aarlenstraat te Brussel, raakte dit idee voorlopig begraven, daar er op dit punt geen eensgezindheid bestond.

Toen in de zomer van 1965 Geweldloze Weerbaarheid van stapel liep, bood zich een nieuwe mogelijkheid aan om in dit gewest de Internationale van Oorlogstegenstanders in enige mate te reactiveren. Op de vergadering de dato 26 oktober van Geweldloze Weerbaarheid, in samspraak uiteraard met de Belgische WRI-afdeling, beslisten we de Internationale van Oorlogstegenstanders (die we eerst Internationale van Oorlogsbestrijders noemden) te laten deelnemen aan het gezamenlijke berichtenblad. Een voorlopig contactadres voor Vlaanderen werd toen ondergebracht in de Vredestraat 65 te Hove, in de hoop dat het later naar een ander adres dan een privéwoning zou kunnen verhuizen.

Hoe dan ook, 1965, d.i. eind 1965, kan men noemen als het jaar waarin de IOT ontstond, met dien verstande dat het bewust om een reactivering ging van wat reeds vóór de oorlog had bestaan. (Ondergetekende behoorde tot diegenen die van oordeel waren dat men geen nieuwe vredescomités diende te stichten, aangezien er vóór zijn tijd reeds ruimschoots voldoende waren opgericht.)

September 1969 : Protest als gezamenlijk blad

In 1968, zoals gezegd, viel er hoegenaamd niet zoiets als het ontstaan van de IOT. te bespeuren. En wat de voorstelling betreft, volgens welke Protest vanaf het eerste nummer het officiële IOT-blad was, ook die strookt ten dele niet met de waarheid.

Protest werd in de zomer van 1969 gepland door drie gewetensbezwaarden. In hun idee zou het alleen om het blad van een Comité van Vlaamse Gewetensbezwaarden gaan. Toen ze ons (IOT, Comité voor Geweldloze Vredesactie en gewezen Federale Unie) om hulp vroegen bij het aanleggen van een adressenbestand, stelde ondergetekende voor de reeds bestaande, erg verwarrende versnippering niet nog te vergroten en van Protest een gezamenlijke uitgave van onafhankelijke vredesgroepjes in dit gewest of in deze gemeenschap te maken. Dat voorstel zag zich aanvaard op een bijeenkomst te Antwerpen in september 1969. Protest zou dan mede in de plaats komen van Geweldloze Weerbaarheid en van Regenboog.

Ook de IOT (waarvan het contactadres voor Vlaanderen zich nog steeds bevond in Hove, Vredestraat 65) nam van toen af deel aan de publicatie, maar zij stond dus niet alleen. Op een

door u in uw artikel afgedrukte voorpagina van een nummer uit 1970, staat -als men er een vergrootglas bijhaalt- duidelijk te lezen:

“tijdschrift van: Burgerdienst voor de Jeugd(werd later geschrapt), Komitee voor Geweldloze Vredesactie, Berten Fermont-Herdenkingskomitee, Internationale van Oorlogstegenstanders, Komitee van Wereldfederalisten.” Verder vermeldt men als redactieadres: Vredestraat 65, Hove. Omdat er niemand woonde of werkte in het Huis van de Vrede in de Van Elewijkstraat te Brussel, schakelden we privéadressen in bij wijze van voorlopige oplossing.

Januari 1971 en juli 1971

Eind januari 1971, op een vergadering in Hove, beslisten de groepen die Protest uitgaven, uitgezonderd het Berten Fermont-Herdenkingscomit, op te gaan in de IOT. Die laatste bleef toen nog een Vlaamse vleugel van de Belgische afdeling van de War Resisters' International. Sommigen gaven er echter de voorkeur aan van de IRG en de IOT aparte afdelingen te maken, wat geschiedde in juli 1971 (zie de brief die de Internationale WRI-Raad op 28 juli naar Hove stuurde).

12 december 1977

En handjevol op de Burgerdienst voor de Jeugd (in de Van Elewijkstraat te Brussel) werkende voltijdse personeelsleden belegden op 12 december 1977 een schijnvergadering waarop zogenaamd een vzw IOT zou zijn opgericht. Ons stuurden ze, in een geest van doelbewust bedrog, de uitnodiging (“aan de leden van de Werkgroep IOT”) met een maand vertraging. Daarna beweerden ze, dat de schuld voor het late toekomen van het document bij de post van Elsene lag. Verder sloten ze er opzettelijk geen ontwerp van statuten bij en ze vermeldden niet dat het om een zogenaamde stichtingsvergadering ging.

Voor deze onaanvaardbare en ongeldige, ja schurftige manipulaties moet men Erik (eigenlijk: Ludo) Van Thienen, Jan Rutgeers, Sam Biesemans en in zekere mate Franca Poelman verantwoordelijk stellen. Behalve Biesemans, hadden zij zich nooit als vrijwilliger actief getoond in 't kader van de IOT.

De periode 1976 - 1990

Heel wat bedenkingen komen op bij het lezen van wat u schrijft over deze periode. Ik kan er hier beter niet op ingaan en beperk me ertoe even stil te staan bij wat u beweert over 1976 :

“ In 1976 komt er een herbronning : pluralistisch en radicaalpacifistisch, ziet de IOT het vredeswerk als een ‘burgerinitiatief’ dat gericht is op mentaliteitswijziging en op publieke verandering. Een vredesorganisatie moet niet sektarisch in haar eigen cirkeltjes blijven draaien, maar moet zich enten op brede maatschappelijke stromingen. “

Waarop deze nogal fraseologisch aandoende passage slaat, weet ik niet. Wel kan ik een aantal positieve feiten uit de jaren 1976/77 melden. Bijvoorbeeld dat vanaf de vroege zomer van 1976 de BDJ-fulltimers Sam Biesemans en Jan Rutgeers -bij wie zich enkele maanden later Erik, alias Ludo Van Thienen aansloot- zich met de IOT en Protest zouden gaan bezighouden. Wat toen geschiedde? De IOT raakte **als nimmer tevoren verwaarloosd**. Acties vonden

niet plaats en op twintig maanden tijd verscheen het blad slechts driemaal (éénmaal zelfs als “maandblad”!)

Een ander tekenend feit vindt men in een oranje vouwfolder over het statuut voor gewetensbezwaarden waarvoor Jan Rutgeers zorgde in de herfst van 1977 : de drukwerken vielen zo onleefbaar uit, dat de stapel papier moest worden vernietigd. Wat daardoor aan ‘t licht kwam? Rutgeers interesseerde zich niet voor zijn werk op het secretariaat in de Van Elewijkstraat. Hij en Van Thienen schoten pas in gang toen ze aparte subsidies en baantjes in ‘t verschiep kregen voor een door hen beheerste IOT. Een en ander ging bij die broeders dus precies in de verkeerde volgorde. Of dachten ze dat illegale legerdienstweigeraars op gewetensgronden ook op subsidies en baantjes konden wachten vooraleer zich te engageren in ‘t kader van hun overtuiging?

Voor ‘t overige verwijs ik naar de vele verslagen die ik schreef over wat met de IOT in de jaren zeventig geschiedde. Zelf heb ik na de schijnvergadering van 12 december 1977 aangedrongen op dialoog. In de eerste plaats vond ik dat we moesten bijeenkomen om de toestand te bespreken. Maar al mijn berichten zagen zich door ons zogenaamde “secretariaat” steil genegeerd. Jan Rutgeers beperkte zich ertoe mij in 1986 te bedreigen met dwangsommen. En in 1995 ging het van kwaad naar erger. Toen gaven Lasure, Rutgeers en Biesemans te kennen dat ze mij aan gewelddadige vrijheidsberoving en financiële ruïne wilden uitgeleverd zien indien ik er niet mee ophield feiten te melden waarover ze niets wilden horen. Zo gaat dat bij mensen die op onwaarheid en onrecht steunen : zij verkeren in de waan, dat ze met uiterst brutaal geweld hun probleem zullen oplossen. En ‘t ergst van al is misschien wel dat ze, door het onzindelijke cumuleren van de titels van voorzitter en secretaris van de vzw Burgerdienst voor de Jeugd en de vzw Forum voor Vredesactie, anderen, bijvoorbeeld uw huidige voorzitter meesleepten in hun misdadige voornemens.

Geconfronteerd met zoveel volharding in de kwade trouw en zoveel hang naar geweld, legde ik in 1995 een dossier van tweemaal ca. 4.000 pagina’s aan die staven wat ik meldde. Men kan het komen raadplegen na afspraak, als de gezondheid hier het toelaat. Bij die gelegenheid kan men ook een blik werpen op tienduizenden documenten die onze betrokkenheid bewijzen bij de IOT, sommige van haar voorgangers van vóór het jaar 1971 en de in haar bestaande wereldfederalistische tendens (die het Register van Wereldburgers steunde). Dat doen overigens ook de hier overblijvende fichedozen. Hoe zouden daarin ca. 2.500 fiches¹ steken indien hier nooit wat was gebeurd, zoals Biesemans, Lasure en Rutgeers beweerden, daarbij blijk gevend van uiterste kwade trouw en verblinde eigenwaan? Zeker wordt er nog slechts met tien procent van die adressen gewerkt², maar dat doet geen afbreuk

¹ De usurpatoren van de IOT beroofden ons ook van de adressen, waarmee we vijftien jaar hadden gewerkt. Verder bleken de fiches van de Federale Unie, van de abonnees van Regenboog en van het Register van Wereldburgers, welke we hadden uitgeleend, ...weggesmeten te zijn. Alleen het lege bakje konden we in 1980 recupereren. In die omstandigheden bleef ons niets anders over dan moeizaam (oudere) adressen te gaan opzoeken in archieven : een monnikenwerk, ons aangedaan door hen die wederrechtelijk alle middelen van de vereniging in beslag hadden genomen.

² In 2005 ging ik eindelijk ook “on line”. Dit bracht meer dan duizend vijfhonderd nieuwe (e-mail)adressen bij. Die hebben vooral te maken met het verzet tegen antipersoonsgerichte stralingswapens en of dito chemische en biologische wapens. (Nota van 2011.)

aan de levensinzet en de activiteit waarnaar ze verwijzen.

Jean Verstraeten (1)

1) Onder andere illegaal dienstweigeraar in 1962 (erkend op de eerste zitting, op 24 maart 1965, van de Nederlandstalige Kamer van de Raad voor Gewetensbezwaren); effectief lid (en vzw-beheerder) sinds datzelfde jaar van het Comité voor Geweldloze Vredesactie en de Federale Unie (vzw-beheerder van deze laatste sinds februari 1966); (sceptisch) medeoprichter in mei 1964 (x) van de Burgerdienst voor de Jeugd; initiatiefnemer van een reactivering van de IOT in 1965; redactioneel coördinator van Regenboog in 1966/1968, idem van Protest in 1970 en begin 1971; houder van een plaatselijk contactadres van het Register van Wereldburgers sinds 1972/73 (sinds maart 1962 was ikzelf geregistreerd als wereldburger, via de Federale Unie).

(x) Biesemans, in de greep van egotische waandenkbeelden, beweerde sinds halfweg de jaren zeventig dat de BDJ eind 1969 door zijn toedoen of toch vooral door zijn toedoen was ontstaan. Ook daaraan kan men zien welk misprijzen enkele nieuwkomers in de jaren zeventig aan de dag legden voor de waarheid en voor menselijke personen. Misschien gingen zij, in hun verblinde machtsdrang, zelf geloven in hun verbluffende leugens. Of misschien gingen ze ervan uit, dat hun invloed zo groot was, dat toch niemand het op zich zou nemen de objectief verifieerbare feiten te onderzoeken.